

УЗРОЧНА ВЕЗА КОД КРИВИЧНОГ ДЕЛА УЧЕСТВОВАЊЕ У ТУЧИ

"Између тешке телесне повреде и радњи окривљених код кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ мора постојати узрочна веза, тј. тешка телесна повреда код неког лица мора настати услед активног деловања неког од лица које учествује у тучи, па с тога неће постојати ово кривично дело ако се оштећени, када је почела туча, при покушају да се сакрије у шанк, оклизнуо и задобио тешку телесну повреду".

Из образложења:

Првостепеном пресудом седам лица је ослобођено од оптужбе за кривично дело из члана 123. КЗ.

По оцени овог суда правилно је нашао првостепени суд то да би се остварила објективна обележја бића кривичног дела из члана 123. Кривичног законика, неопходно је да је у тучи неко лишен живота или је другом нанесена тешка телесна повреда, које последице могу бити остварене како према учесницима у тучи, тако и према неком другом лицу, али и то да је неопходно да је последица наступила активним деловањем учесника у тучи. По оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд утврдио да у конкретном случају није доказано да су окривљени учинили кривично дело за које су и оптужени, с обзиром на то да у конкретном случају није доказана управо та узрочно-последична веза између учествовања у тучи и тешке телесне повреде коју је оштећени критичном приликом задобио, а што је неопходно да би се могло говорити о кривичном делу учествовања у тучи. Када се има у виду да је оштећени Р.Р., у свом исказу навео да "када је видео да се међусобно гађају чашама и флашама, кренуо да се сagne како би се сакрио у шанку, међутим оклизнуо се и приликом пада се дочекао на леву руку услед чега је дошло до искакања раменог зглоба из лежишта", а који исказ је првостепени суд правилно ценио и анализирао приликом пресуђења, па је другостепени суд став првостепеног суда да није доказано да тешка телесна повреда нанесена као последица учешћа у тучи окривљених, прихватио као правилан и ваљано образложен.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 број 6079/10 од 10. фебруара 2011. године и пресуда Првог основног суда у Београду К. бр. 19475/10)

*Аутор сентенце: мр Сретко Јанковић,
судија Апелационог суда у Београду*